

O małym sierocie

W noc, gdy w stajence Mesjasz się rodzi,
Pasterze głos usłyszeli,
Anioł obwieścił im radość wielką,
Do szopki wnet pobieźeli.

Zabrali dary by dać Dzieciątku,
Co kto miał z dobytku swego,
Biedny sierota nie miał niczego,
Oprócz serduszka szczerzego.

Pomyślał sobie, pójdę wraz z nimi,
Poczuł się w wielkiej potrzebie
By też hołd złożyć tam Jezuskowi,
Aby się poczuć jak w niebie.

Biedny sierota, nikt go nie kochał,
Sam jeden na świecie całym,
Zapytał: Jezu, czy mógłbym w żłobku
Ogrzać Cię swoim ciałem.

Zimno w stajence, ziąb Ci dokucza,
Chcę Cię przytulić, być z Tobą,
Razem nam będzie cieplej w tej szopce
W tę mroźną noc grudniową.

Jezus wyciąga swoje rączęta,
A uśmiech jak promyk słońca
Rozjaśnił mroki, sprawił, że w szopce
Zrobiło się nagle gorąco.

Nad szopką gwiazda zawisła w górze,
A chór Anielski wraz śpiewa,
Przy żłobku Maria, Najświętsza Matka
Dzieci swym płaszczem okrywa.